

În calendarul spiritualității românești, ziua de 15 ianuarie, data nașterii Marelui Mihai Eminescu,

este una dintre cele mai importante și aș dori să-i invit pe românii trăitori în Marea Britanie să medităm împreună, câteva clipe, la personalitatea celui pe care Constantin Noica îi numea, atât de expresiv, „omul deplin al culturii românești”.

Momentul e cu atât mai nimerit cu cât data nașterii poetului nostru național a devenit, printr-o lege adoptată de Parlamentul României în anul 2010, Ziua Culturii Naționale, prilej de celebrare a patrimoniul valorilor românești la care geniul eminescian are o contribuție perenă.

Oriunde ne-am afla, modul cel mai firesc de a-l onora pe Mihai Eminescu este și cel mai simplu. Pentru a-l păstra relevant și vital, trebuie să-l citim. Pentru ca opera lui să rămână vie și oportună, cum n-a încetat niciodată să fie, nu trebuie decât să lăsăm ca versurile, ideile, cuvintele lui să ne locuiască sufletul măcar pentru câteva momente, atunci când ieșim din tumultul vieții noastre cotidiene.

Eminescu rămâne un model actual și concret, cu atât mai relevant pentru noi cei care ne aflăm, în diferite ipostaze, departe de Țară.

Viața și scrierile lui ne arată că nu e nicio contradicție între a fi român în sensul cel mai profund, dar și universal, a te afla într-un dialog fertil cu tot ceea ce umanitatea a produs durabil și esențial.

Și tot de la Eminescu știm că interesul pentru alte culturi, sau chiar asimilarea unor experiențe culturale străine, sunt gesturi benefice culturii noastre, atunci când procesul este creativ și ingenios.

Nu mai puțin relevant este astăzi Eminescu pentru tinerii din comunitățile românești din afara granițelor. Ce poate fi mai actual decât exemplul unui student curios și deschis către toate disciplinele care, după ce studiază la unele dintre cele mai prestigioase universități ale vremii, la Viena și Berlin, se reîntoarce acasă pentru a contribui la construcția instituțională și culturală a tânărului stat român.

Eminescu este chintesența spiritului românesc, iar acest lucru îi dă unicitatea. El este, deopotrivă, „remușcarea dorului de absolut”, „chipul infinitului din noi”, „România tănuțită în cuvânt”. „Și pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume, un singur nume, li s-a spus Eminescu”.

Eminescu rămâne, astfel, o inepuizabilă sursă de inspirație. Valorile în care a crezut, sau pe care el însuși le-a creat, gesturile sale exemplare - ca om și ca fondator cultural – inspiră și orientează acțiunea României pentru conservarea identității naționale a românilor de pretutindeni, încrederea în destinul românesc, atașamentul față de istoria națională, aspirația noastră spre universalitate și deschiderea spre marile valori ale umanității. De Ziua Culturii Naționale și în apropierea unui alt eveniment important pentru devenirea României - stat modern, național, unitar, suveran și independent – Unirea Principatelor Române de la 24 Ianuarie 1959, vă doresc ca lucrurile cele mai importante pentru dumneavoastră să le visați și să vi le spuneți întotdeauna în frumoasa Limbă Română, iar când locurile de acasă vi se par prea îndepărtate, să deschideți o carte a lui Mihai Eminescu și să vă amintiți cuvintele lui George Călinescu la trecerea întru nemurire a Marelui Poet:

„Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet, pe care l-a ivit și-l va ivi

vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate și câte o stea va veșteji pe cer în depărtări, până când acest pământ să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale”.

Londra, 15 ianuarie 2012

Dr. Ion Jinga
Ambasador